

Lech Pawlata

Ploski, gm. Bielsk Podlaski, woj.
białostockie. Stanowisko 28

Informator Archeologiczny : badania 18, 105

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zachowane ostrogi krzesłowate ze śladami patyny ogniowej, 2 żelazne groty włóczni, fibule brązowe i żelazne, przęśliki gliniane, noże żelazne i fragment żelaznego łmacza.

Od strony zachodniej na cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich nawarstwiło się wczesnośredniowieczne cmentarzysko rzędowe. Odkryto 23 groby szkieletowe, z tego 13 naruszonych wspólnie podczas wybierania piasku i żwiru. Wszystkie odkryte szkielety leżały w pozycji wyprostowanej na łoni wachód-zachód. Charakterystyczne dla tego cmentarzyska jest to, że wszystkie kobiety leżały z twarzą zwróconą w lewą stronę.

Odkryto dwa groby wojowników. Jeden z nich wyposażony był w nóż żelazny, grot włóczni długości 40 cm, a w nogach stało wiaderko, drewniane, klepkowe, wzmocnione czterema żelaznymi obręczami. W drugim grobie wojownika odkryto topór żelazny, a przy lewym boku noż bojowy z zachowanym ozdobnym okuciem pochwy, wykonanym z blachy brązowej.

W grobach kobiecych odkryto oprócz noży żelaznych, brązowy kabłączek skroniowy, brązowy pierścień, zdobiony grzebień kościany, krzesiwo kabłąkowe, srebrny paciorek i przęślik gliniany.

Na podstawie wyposażenia należy datować omawiane groby na XI-XII wiek.

Badania będą kontynuowane.

PŁOSKI, gm. Bieśl Podlaski
woj. białostockie
Stanowisko 28

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawlata. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko usytuowane na płaskim wale wydmyowym przy krawędzi dolinki małego cieką wodnego, około 1,5 km na północ od wsi Płoski.

Badania ratownicze objęły środkową część stanowiska, którą przecięto rowem sondazowym, poszerzonym w parti szczytowej stanowiska. Przebadano przestrzeń 233 m². Odkryto 85 obiektów w typie jam kształtu w planie owalnego i kołatego, średnicy 1-2 m, w profilu nieckowatego o głębokości 0,3-0,8 m. W jamach i w warstwie ornej ziemi znaleziono drobne fragmenty naczyń datowanych na okres wpływów rzymskich i wczesne średniowiecze.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

PODRZECZE
woj. łuszczyńskie
Stanowisko 3

patrz
opoka brązu

PRUSZCZ GDANSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadzili mgr mgr Małgorzata Łuszyńska i Mirosław Pietrzak. Finansował Urząd Miejski w Pruszczu Gdańskim. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury oksywskiej i wielbarskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest między ul. A. Mickiewicza a terenem Szkoły Podstawowej Nr 3 przy ul. J. Matejki.

Po raz pierwszy badane było przez Niemców w miesiącach maju, październiku i listopadzie 1939 roku, kiedy to odkryto około 250 grobów ciałopalnych i szkieletowych z okresu późnośredniowiecznego i rzymskiego /"Gothiskandza" z. 3, 1941, s. 97/. Oprócz lakonicznej wzmianki brak było dotychczas bliższych i szczegółowych informacji o tym cmentarzysku.

We wrześniu 1968 roku przeprowadzono doraźne prace ratownicze, podczas których zabezpieczono 2 groby szkieletowe i 1 ismowy, który zawierał zapinkę brązową /A1 III, 50-51/. Obecne badania podjęto w związku z planowaną zabudową terenu przez Urząd Miejski w Pruszczu Gdańskim. Przebadano obszar 12 arów odsłaniając 166 obiektów. Wśród nich było 29 grobów jamowych, 22 groby popielnicowe, 28 grobów szkieletowych, 4 obiekty nieokreślone oraz ślady po 23 grobach ciałopalnych rozkopanych przez Niemców.

Najstarszym grobem był grób nr 95 - jamowy z zapinką odmiłną "C" datowaną na fazę A₁ młodszego okresu przedrzymskiego. Wśród grobów kultury oksywskiej przeważają kobiece pochówki jamowe z fazy A₂, których typowym wyposażeniem są zapinki żelazne odmiłny "K" oraz żelazne kłamry zawiasowe. W dwóch zespołach grobowych wystąpiły zapinki żelazne odmiłny "M-N" z fazy A₃. Na uwagę zasługuje grób nr 31a zawierający dużą popielnicę jajowatą, w której znajdował się krótki żelazny miecz jednocieczny zbliżony do typu II wg M. D. i R. Wołgiewiczów.